

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutul tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sînt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Serbările din Seliște.

Mâne, când de-alungul galbenei și
tulburei Têrnave, vor mișuna mii de
Maghiari, ca în sgomot de chimvale să
sărbătorească amintirea poetului lor Pe-
tőfi, câteva sute de Români din părțile
Cibinului de cristal se vor aduna la
Seliște, la niște sărbători frumoase și
senine ca și gândul ce le dă ființă.

La Sighișoara se va înălța steagul
roșu, simbolul răsmeriței și al distrugerii.
La Seliște va fâlăi flamura albă a pro-
gresului și a culturii.

La Sighișoara se glorifică trecutul,
încercarea de îngenunchiare a tuturor
elementelor nemaghiare. Ear' în centrul
mărginimei române se pune temeiul
viitorului unui ram al culturii noastre.

Și ce isbitoare deosebire este și
numai în partea externă a acestor două
spectacole!

La Sighișoara sceneria e alcătuită
din o baricadă de trăsuri săcuiști, că-
rora Sașii nu le dau drumul să intre
în cetate. O stare formală de asediu,
de pare-că înaintea porții stau Tătarii
răsboinici, sau Hunii cari vor să des-
groape osămintele lui Petőfi. Și chiot
viforelnic eșit din tabăra săcuiască și
zornet de piteni umple văzduchul.

Ear' colo în jos, la poalele bătrâ-
nilor munți ai strămoșilor noștri, Seliș-
tea cea frumoasă în haine simple de
sărbătoare... Podoaba ei sunt munții
cu brazi și cu isvoare, cari o încing,
ca brăul tricolor un mijloc gingaș de
față mare.

Îi lăsăm pe kurutz-i să-și petreacă,
și noi ne îndreptăm întreaga luare aminte
spre Seliște, unde mâne își începe adu-
narea generală mândra noastră socie-
tate pentru fondul de teatru român.

În anii din urmă, ani de secetă și
de miserie în viața noastră națională-
politică, adunările acestei societăți au
venit ca o ploaie mănoasă peste câmpul
insetat al poporului nostru.

Acum doi ani la noi la Orăștie, ear'
anul trecut în Hațeg, «societatea pentru
fondul de teatru român» a fost pe de-o
parte motorul unor mișcări sociale pu-
terne și mult binefăcătoare stării su-
fletești a poporului nostru, pe de altă
parte a realizat ea însăși frumoase suc-
cese, prin luarea unor hotăriri foarte
însemnate.

Pregătirile pentru festivități au de-
șteptat interesul întregului cerc asupra
scopurilor mărețe urmărite de această
societate. Ear' festivitățile înșile: adu-
nările cu desbaterile instructive, jocurile
naționale, reprezentațiunile teatrale au
mărit în grad înalt însuflețirea popo-
rului pentru averea sa spirituală.

Societatea, sau mai bine zis preșe-
dintele ei, cu statul seu major cel har-
nic din Brașov, a muncit în acești din
urmă doi ani mai mult ca ori și când.
A pus în ogaș publicarea «bibliotecii
teatrale», prin care a dat deja până
acum material potrivit pentru diletanții
noștri. A publicat deja două «anuare»
care pe lângă o parte literară, altcum
prea puțin însemnată, conțin cele mai

prețioase date despre activitatea ei. Ear'
prin o serie de alte hotăriri și expu-
neri de planuri de acțiune pentru viitor,
comitetul actual a isbutit a aduce cauza
foarte aproape de reușită definitivă, dându-i
din ce în ce o formă mai concisă. Căci e
foarte concisă forma, în care valorosul
secretar al acestei societăți, dl profesor
Vasile Goldiș, se pronunță în anuarul
publicat de curând, vorbind chiar de
organizarea unei trupe ambulante de
actori artiști, care dintr'un centru
românesc într'altul se poate și să
răspândească beneficiile nenumărate
ale Taliei române.

Și în planul înțelept de înaintare
treptată vedem noi garanția isbândeii
positive. Pentru-că, precum am văzut,
comitetul acestei societăți n'a făcut ca
bunăoară «Asociațiunea transilvană» cu
ideea înființării muzeului național. «Aso-
ciamiunea» vrea mai întâiu un palat
mândru, cu sală de joc și încăpere
pentru dl secretar... ear' în «muzeu»
se va aduna ceva sau nu, îi este lucru
secundar. Pe când «societatea pentru
fondul de teatru» a procedat cu totul
invers. Ea nu vrea să ridice mai întâiu
templul muzei, cu sală și încăperi pen-
tru... intendent, ci își face bibliotecă
teatrală, vrea să-și cultive actori, se în-
curageze viața teatrală a diletanților
etc., tot lucruri pregătitoare, dictate de
un sistem sănătos și unicul realizabil.

Din aceste motive, comitetul socie-
tății ce se întrunește mâne la Seliște
are perfecta noastră încredere, și-l vom
urma în activitatea lui mai departe cu
toată iubirea noastră, cu tot entusias-
mul și spriginul nostru călduros.

Încât pentru adunarea și festivită-
țile dela Seliște, suntem convinși, că
ele vor forma epocă în viața acestei
societăți.

Cunoaștem Seliștea, acest oaz al
românismului nostru. Ea e centrul mă-
rginimei, a celei mai frumoase și mai
românești regiuni din țara noastră. În
aerul cel curat dela poalele *Netedului*
respiră numai Români. În acest aer și
la adăpostul munților, aici mai mult ca
ori și unde, s'au conservat: tipul și
caracterul românesc, precum și un noian
de tradiții și obiceiuri strămoșești.

Cunoaștem însuflețirea mărginenilor,
cari în mișcările noastre naționale, în
conferențele din Sibiu, în pelerinajele
la Viena și Cluj erau în fruntea tutu-
rora. Această a lor însuflețire iasă la
iveală și în cauze culturale, pentru cari
totdeauna au ținut deschise inima și
buzunarul.

Cunoaștem mai departe ospitalitatea
lor, devenită aproape proverbială. Bra-
țele lor sunt deschise tuturor și cu
atât mai multă căldură vor îmbrățișa
acum această societate.

Știm, că între mărgineni nu dăinuiesc
micile miserii din alte centre românești:
certuri și neînțelegeri între fruntași, fre-
cări, cari sunt cele mai rușinoase obsta-
cole în calea de înaintare. Dovadă că
ei merg mână în mână pe ori-ce ter-
ren. Au banca lor pe care o conduc
în cea mai desăvârșită armonie. Au
reuniuni de cântări, de agricultură și
de pompieri. Își țin iarna conferințele

poporale, cum nu s'a mai întemplat în
nici un colț al țerii noastre...

Și toate aceste nu sunt numai de
ieri de-alaltăeri. Sunt vechi bazele
acestor binecuvântate stări, cari fac, ca
Seliștea să fie o excelentă găzduitoare
a culturii naționale. Pentru-că Seliș-
tenii de azi sunt descendenții unor pă-
rinți, cari au văzut multă lume împê-
răție. Ei au muncit cu sirguință în Ro-
mânia întreagă; au desțelenit pământu-
rile Dobrogei; au cutrierat cu oile lor
munții Bulgariei. Și de-acolo s'au întors
înzestrați cu bogate experiențe de viață
și cu frumoase agonisiri.

Și pentru toate aceste, am zis, adu-
narea din Seliște poate fi epocală în
viața și activitatea societății fondului
de teatru român. Pentru-că sub ase-
menea raporturi de mulțumire sufle-
tească și de avânt național se poate
munci cu însuflețire, se poate munci
mult.

Îndeosebi am dori să nu fie tre-
cută cu vederea o direcție de activi-
tate, care a mai fost atinsă și anii
trecuți.

Între activitatea pregătitoare s'a ce-
rut din o parte a presei, ca să se pri-
mească și culegerea și tipărirea tradi-
țiilor și obiceiurilor poporului nostru.
Cum, până a realisa marele și ultimul
scop, societatea aceasta are drept me-
nirea salvarea și asigurarea pe sama pos-
terității a comoarelor noastre sufletești,
comitetul societății ar trebui ca, dacă
nu în broșuri deosebite, să tipărească
cel puțin în fiecare anuar obiceiurile
poporului din cercul în care se ține
adunarea generală în fiecare an, scrise,
bine înțelese, de pricepătorii membri ai
comitetului.

Despre Orăștie și Hațeg ar fi avut
multe de scris și ar fi adus și litem-
taturii noastre un mare folos. Și mai
multe vor putea vedea și auzi acum
la Seliște, unde se arangiază chiar și o
expoziție. Ne vom bucura mult, dacă
în anul viitor, vom ceti în anuar un
studiu despre portul admirabil femeiesc
în Seliște scris de peana admirabilă a
dlui Goldiș. Asemenea ne-ar conveni
un studiu asupra muzicii naționale din
mărginime, scris de puțin activul mem-
bru al comitetului, de domnul *Dima*.
Ear' ospețele Seliștenilor ar da vast
material dlui Oniș etc. Și prin toate
aceste, continuându-se și în alte cer-
curi românești, societatea pentru fondul
de teatru va reuși în puțini ani a da gata
o întreagă literatură poporului despre
popor. Și vom avea și noi ca alte po-
poare literatură zisă etnologică.

Așteptând ca, după puțină, să se
țină cont de dorința aceasta a noastră,
trimitem membrilor societății adunați
la adunarea din Seliște felicitări pentru
serioasa lor activitate din anul expirat
și le dorim isbânzi mărețe în viitor.

**

*Congresul bisericesc al arhidie-
cesei Bucovinei*, după-cum scrie «Patria»
din Cernăuți, a fost disolvat, în urma intri-
gilor actualului metropolit Ciupercovici, prin
o rezoluție recentă a Coroanei.

Alegerea de deputat la Sebeș. La
31 Iulie n. se va ținea la Sebeș alegerea de
deputat. Dl Sergiu Medean și cu alți fruntași
de-acolo au convocat pe alegătorii români la
o întrunire electorală, pentru a-și preciza
ținuta lor față de acea alegere. Primarul ora-
șului, sub cuvânt, că s'au convocat numai
alegătorii români, a oprit întrunirea.

Contra acestei volnicii se va face recurs.

Conferința interparlamentară se
va ținea anul acesta la Cristiania și se va
deschide la 1 August n. Din România au
plecat deja la acea conferință dnii P. S. Au-
relian, V. A. Urechă, Em. Porumbaru, Se-
fendache, N. N. Săveanu, Beloescu și Enaco-
vici. La Berlin grupul parlamentar român se
va întruni cu cel italian, presidat de marchi-
sul Pandolfi, în hotel central, și de-acolo vor
pleca cu toții spre Cristiania, capitala Norvegiei.

Dela „Reuniunea femeilor române din camitul Hunedoarei”.

— Raport special. —

Adunarea generală a Reuniunii femeilor
române din comitatul Hunedoarei, s'a ținut,
precum se anunțase, Duminecă după amiază
în localitatea Casinei române din Deva.

De astă-dată adunarea n'a fost cercetată
în număr așa de mare, ca altă-dată, cu toate
acestea interesul a fost destul de viu și des-
baterile destul de interesante.

Presidenta Reuniunii, Doamna *Elena Pop
Hosszu-Longin*, a deschis ședința cu urmă-
toarea vorbire:

Onorată adunare generală!

Permiteți-mi să Vă zic un «bine ați venit»
întru a conlucra la realizarea idealului măreț,
ce această reuniune și-a impus.

Motorul principal, care a condus pe întemei-
toarele societății noastre, a fost să se
clădească o punte de aur, care să lege în
uniune intimă femeia societății inteligente cu
fiica din popor a unui și aceluiași neam.

Este o alianță aceasta pe cât de naturală
pe atât de înălțătoare!

Efectele unei asemenea uniuni nu pot fi
decât binecuvântate de D-zeu.

Și vrednice sunt să ne închinăm înaintea
lor, femeile noastre din popor, căci în sfin-
țenia căsniciei lor ne-au conservat cel mai
scump tesaur al individualității noastre na-
ționale.

Prin cucernicia lor proverbială au creat
frumoasa noastră industrie de casă cu forme
clasice.

Pe acest teren se afirmă ca conservatoa-
rele cele mai eminente a vechilor motive, a
matroanelor de odinioară.

Și cine altele decât tot ele știu să îm-
presoare cercul lor de activitate neobosită cu
farmecul poeziei și doinelor încântătoare.

Știm cum Româncuțele dela țară, fie în
holdă, fie la tors, țesut și cusut, sunt vecinic
nedespărțite de duioasele noastre melodii.

Din sufletul lor senin isvorăsc cele mai
suave acorduri, cari prelucrate cândva de
meșterii tonurilor, vor forma tot atâtea perle
în veci neperitoare a muzicii noastre naționale.

Dar' apoi iarna pe la șezători, când fusul
sfârâie vesel, adunând fir după fir din caer,
cine n'a rămas încântat auzindu-le spunând
povești și basme auzite din bătrâni.

Astfel să transpun tradiții în literatura
unui popor. Toate aceste calități laudabile
învrednicesc Românca dela țară să-și deducă
tot interesul nostru și să-și fim de ajutor la cul-
tivarea mai departe a acestor virtuți eminente.

Toată ocazia, unde ni-se îmbie un con-
tact imediat cu ele, să ne fie binevenită.

Un astfel de prilegiu ne prezentă adu-
narea generală a «Asociațiunii pentru litera-

tura și cultura poporului român, care în luna lui August se va ține aici, în orașul nostru.

Aceasta, dintre toate instituțiile noastre culturale, cea mai măreață, care merită este ca lumină să răspândească în urma ei, ne face rară onoare și bucurie să apară între noi. Intre alte festivități, ce se vor arăta cu această ocaziune, e proiectată și o serbare populară.

Aceasta pentru-ca să succedă așa mare, după-cum e contemplată, recere, ca și membrele acestei reuniuni să dea mână de ajutor comitetului arangiator.

E vorba să prezentăm poporul nostru la această adunare în număr cât se poate de mare, deoparte să-i stărnim interesul față de scopurile mărețe ale »Asociațiunii«, de altă parte să-i dăm privilegiu să cunoască eminenții bărbați, cari sunt grupați în jurul »Asociațiunii« și cari atâta jertesc și osteneșc în interesul progresului nostru național.

Cu deosebire să intenționează, ca porturile diverse și atât de frumoase din acest mare comitat, să iasă la iveală, prezentându-se din fiecare ținut câteva părechi.

Nu în curând va mai fi o altă astfel de ocazie, unde frați și surori din toate unghiurile țării să vină să ne caute la vetrele noastre.

Deci datorința avem, ca toți și toate să ne dăm silință să facem din puținul timp, cât vor petrece între noi, adevărate zile de sărbătoare.

Punctul cel mai strălucit va fi de sigur proiectata serbare populară.

Aici ear' ni-se prezintă și nouă cea mai splendidă ocaziune a prezenta munca femeilor noastre. Căci doar în îmbrăcămintea lor de sărbătoare culminează gustul lor estetic, vrednic de admirat.

Vă rog deci, doamnele mele, ca în decursul acestei adunări generale, pe lângă agendele oficiale, să chibzuiți modul, cum Reuniunea noastră să-și manifesteze interesul și dragostea față de harnicele noastre surori țărance în chipul cel mai potrivit cu ocaziunea amintită.

Cu acestea declar adunarea generală de deschisă!

Secretarul substituit a dat apoi cetire raportului prezentat de comitet, din care se vede, că comitetul Reuniunii și în scurtul timp dela ultima adunare generală, ținută la 25 Decembrie 1898 și-a dat silința întru realizarea scopului Reuniunii.

Din raportul prezentat de cassieră am aflat, că dela ultima adunare generală au mai încurs 76 fl. 82 cr. și că capitalul de peste 4000 fl. al Reuniunii s'a mai sporit și cu noile interese după banii depuși.

În comisiunea pentru înscrierea membrilor nouă s'a ales doamna *Reghina Dragomir* și bărbatul de încredere *Dr. Alexandru L. Hossu*, ear' în comisiunea pentru revidarea raportului și a socotelilor s'a ales d-na *Maria Barișiu* și *Eugenia Sânzian*. Membre nouă s'au înscris d-na *Olimpia Morariu* născ.

Mihălțan, protopopeasă gr.-or. În Dobra ca membră pe viață, d-na *Netti Pasc* din Deva ca membră ajutoare și s'au încasat taxele restante.

A doua comisie a raportat, că socotelile prezentate de cassieră s'au aflat în ordine.

O interesantă, ba putem zice mișcătoare dezbateră s'a încins asupra propunerii tăcute de comitet.

Comitetul Reuniunii în raportul amintit între altele a făcut următoarea propunere:

Având în vedere, că asociațiunea pentru lit. și cultura poporului român își va ține ăst an adunarea generală în Deva;

Având în vedere, că după-cum suntem informați, comitetul de primire între altele va arăta și o festivitate populară;

Având în vedere, că la acea festivitate țărănimea din comitatul nostru va avea să se prezente în haine de sărbătoare, unde munca țărancei, o parte o industriei de casă, va eși la ochii lumii;

Având în vedere, că la reușita acelei sărbări populare au să contribuie partea leului femeile noastre române, și în special membrele Reuniunii noastre;

Având în vedere, că Reuniunea noastră amăsurat §-lui 2 punct 4 din statute, are de scop și premiarea Românelor ce se disting în cele de industria de casă;

Având în vedere, că rar ni se dă ocaziunea a avea parte de o convenire așa măreață:

Adunarea generală să decidă, ca:

1. Comitetul să compună și să publice un apel către toate femeile din comitatul Hunedoarei și în special către membrele Reuniunii noastre, ca să stărnească într'acolo, că din fiecare sat să se prezinte cel puțin câteva părechi din țărănimea noastră, la festivitățile din Deva.

Adunarea generală votează o sumă de 200 cor. cu menirea, ca comitetul după a sa bună chibzuire să facă câteva premii, cu care să se premieze cele mai frumoase și originale porturi dela festivitățile din Deva.

După o viuă dezbateră propunerea comitetului s'a primit cu unanimitate. Asemenea cu interes s'a dezbătut și s'a primit propunerea doamnei *Eugenia Sânzian*, care țin-tește într'acolo, ca adunarea generală să designeze în mai multe centre ale comitatului membre de încredere, cari în decursul anului să stăruiască în cercul lor, ca să se facă petreceri în folosul fondului reuniunii.

Încât mi-am putut însămna designarea s'a făcut în următorul mod:

La *Dobra*: doamnele: *Olimpia Morariu*

născ. *Mihălțan*, *Victoria Leșnican*, *Petrovici* și *Cristea*;

La *Iliu Murășandă*: Doamnele: *Maria Păcurariu*, *Reghina Dragomir*, *Valeria Olariu* și *Budoiu*;

La *Orăștie*: Doamnele: *Victoria Erdélyi*, *Maria Barișiu*, *Victoria Domșa*, *Anastasia Orbonaș*, *Maria Mihaiu* și d-șoara *Lucreția Eli*;

La *Hunedoara*: Doamnele: *Luisa Pop*, *Elisaveta Dănilă*, *Maria Oprea*, *Muntean* și *Stoichița*.

La *Săcărâmb*: Doamnele: *Piso*, *Oprea*, *Mihuț*, *Gabor*;

La *Hațeg*: Doamnele: *Bontescu*, *I. Popovici*, *C. Popovici*, *I. Sânzian* și *I. Bațiu*;

La *Petroșeni*: Doamnele: *Radic*, *Stanca*, *Dima*, *Vassiu*, *Saturn* și *Bocdănicu*;

La *Bata-de-Criș*, *Brad*: Doamnele: *Demian*, *Gligor*, *Părdău*, *German*, *Albu*, *Dr. Rob* și *Dr. Radu*;

La *Băița*: Doamnele: *Anastasia Moldovan* și *Ella Moldovan*;

La *Jibot și Cugir*: Doamnele: *Friedman*, *Miclea*, *Herlea* și *A. Barabant*;

La *Balomir*: Doamnele: *Zunea*, *Balomiri* și *Safta Ioana* lui *Adam*.

Înainte de-a să încheie adunarea, s'a ales cu unanimitate încă un secretar, în persoana dlui *Dionisiu Ardelean*.

Deva, 26 Iulie n. 1899.

I. Cl. Juga.

Soldații și civilii.

Sub acest titlu »Bud. Hirlap« se ocupă în unul din nr-ii trecuți ai sei, cu urcarea salariilor la oficeri, și spune, că aceasta a produs nu numai o mișcare între corpul funcționarilor, dar' chiar și indignare, deoarece-lea oficerilor, respective banii de cuartir și astăzi întrece pe cea a funcționarilor maghiari din clasa corăspunzătoare aceleia. Pe lângă aceasta și avansările se fac mai repede. Acestea însă tot nu sunt totul. Până-ce funcționarii civili își ocupă posturile la etatea de 22—23 de ani fără leață sau abia puțină, și și atunci sunt siliți a se lupta cu cei protegiați, cari de obicei sunt mai puțin calificați, cei-ce au absolvat școlile militare îndată primesc rangul de sublocotenenți, sau deși nu îndată, totuși sunt siguri că-și primesc și totodată și plata corăspunzătoare cu rangul lor, dacă își împlinesc datorințele. Înaintarea mai departe merge repede și nu sunt expuși la atâtea neplăceri ca funcționarii civili.

La cas de războiu, dacă ar fi fiecare individ apt pentru războiu, totuși răpesc și pe

funcționar din patria sa, din mijlocul al lor sei și fără nici o recompensă trebuie să întimpine și el pericolul. Din contră soldatului atunci i-se dă ocaziune pentru a fi distins, avansat, cu un cuvânt, dacă are noroc, repede poate ajunge acolo, unde funcționarii civili, abia după mulți ani pot să ajungă.

Funcționarii civili sunt deci și aici în o poziție nefavorabilă, dar' relațiunile noastre sunt de așa, că noi nu avem lipsă numai de soldați buni, ci și de funcționari însufleșiți.

Urcarea salariilor la oficeri, după-cum se vede, va produce reacțiune.

Pentru noi urcarea salariilor oficerilor este așadar' nu numai o chestie financiară. Bine trebuie judecat, că oare așa o țeară, care este îngreunată peste măsură cu dări și datorii, în care administrările cetățenilor cresc din an în an și agricultura și comerțul mai mult stagnează decât înaintează din cauza acciselor celor mari, este în stare, ca din nou să îngreuneze budgetul cu milioane? Dar' lucrul principal poate-că nu e nici acesta.

Datoria morală și politică a regimului Széll este, ca să se intereseze de viitorul acelora, cari sunt factorii rezultatelor ocărămuirii, cari pe lângă o leață modestă cu cinste (așa ca *Krivány*. Red.) se nisuesc ca să împingă înainte carul statului și cari nu se pot încrede în altceva, decât în simțul de dreptate al ministrilor.

Numai dela ei așteaptă ca să primească aceea, ce au meritat. Pe timpul lui Bánffy înzadar au bătut la ușă, căci au fost respinși. Acum au început a spera din nou. Dacă însă vor îmbunătăți unilateral salariile oficerilor, aceasta va fi fără nici o îndoială o respingere și mai dureroasă ca aceea, de care i-a învrednicit Bánffy.

Tocmai de aceea credem, că ori va trebui îmbunătățită și soarta funcționarilor civili, ori apoi nu va fi iertat să se împlinescă nici pretensiunile soldaților. Dacă numai celor din urmă se va ajuta, atunci s'ar face un mai mare rău în administrațiunea publică a cetățenilor, ca cu cât se va îmbunătăți administrațiunea militară și s'ar ridică vaza armatei.

Încheie apoi spunând, că acestea trebuie să le aibă în vedere cercurile conducătoare.

Lupta Slovacilor.

Incepute odată adunările populare ale Slovacilor, ele se înmulțesc acum tot mai mult.

Ziarul slovac »Narodnie Noviny« făcând o reprivire asupra adunărilor ținute, dă totodată și unele îndrumări privitor la acțiunea Slovacilor pe viitor.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

PE PRUND!

Am trecut pe prund sub sălcii
Și 'n nășipul cenușiu
Două litere eu scris'am,
Le-am privit cu ochiu pustiu.

Raze calde, clipitoare,
Pe grăunțe tremurau,
Ș'al tēu nume cu-al meu nume
Dornic să împreunau.

Dar' un vânt sub nor spre seară
S'a pornit pe prund turbat,
Și-a nășipului vârtejuri
Numele le-a îngropat.

Zilnic pribegesc sub sălcii,
Trist deplâng al meu trecut,
Unde-a dragostei iluzii
Toate 'n scrum s'au prefăcut.

SOARTE!

Rând pe rând în cursul vremii zile trec amăsurate.
Ochiul plin de foc acum e 'n curând paijenit;
Măne-i azi; floarea vieții se usucă și din toate
Amintirea ne rămâne pentru-un timp mai chinuit.

Seb. Stanca.

Boboci veșteziți.

În amurg plecase să-și vadă bobocii grijiți de mânuțele-i albe ca zăpada. Îngândurată, cu fruntea plecată spre pământ și cu obrazii palizi, udați de lacrimi, să apropie Mărioara de tulpina de roze. Aruncă o privire tristă într'acolo și se așază pe banca de lângă flori, își ascunse fața palidă în mâni, că o podidă lacrimile.

»Ieri boboc frumos și astăzi veștezit! Ah! Sărmanul Milu, inima cea mai nobilă, pe care am cunoscut-o în viața mea, să fie omorât de prietenul lui cel mai intim. Nu să poată! Și totuși, fiindcă altcum încă nu să poate, trebuie să fie așa. Dacă nu l'ar fi omorât Geni, nu s'ar fi înștiințat însuși ca ucigaș.

»Alaltăieri nu știam pe care să-l iubesc mai mult; amândoi frumoși, unul ca altul de iubitor de nu puteam alege. Azi Milu mort și Geni ucigaș; pentru mine amândoi pierduți... Drept au valurile riului nostru când cântă: »toate trec... toate trec...«

»A trecut o jumătate de an, de când au jurat că vor răbuna moartea Lenuței, care a fost otrăvită de Zeno, pentru-că nu voia să-l iubească. Acum a rămas sarcina pe mine. A mea e datorința, ca să-i răsplătesc lui Zeno.«

Trudită de plâns abia să ridică de pe bancă. Să mai uită odată la boboci și gânditoare să îndreaptă spre casă. Printre roze, printre camelii, printre crini era cea mai nefericită. Locul îi reamintea fericirea cea mai

mare a vieții ei... când se plimbau cu Lenuța, cu Milu și cu Geni. Să gândească la moarte și să întreba: »Dacă n'ar fi existat moartea? Dacă am fi trăit totdeauna împreună? Aici nici când nu am fi simțit monotonia eternității.«

»Sau acum cel puțin dacă ași înceta și eu de a mai respira aerul infectat, de-a mai cugeta la ei, de-a mai privi bobocii veșteziți, destinați lui Milu. Parcă-mi alină durerea sunetul trist al bulgărilor de pământ, căzând pe lada de scânduri, cari par a-mi zice: »drum... bun...«

În ușă o întâlnește mama ei, singura mângăiere, ce-i mai rămăsese. Fragedele-i buze de copilă îndurau în silă tăcerea, dar' nu voia să supere și mai tare pe mamă-sa. Își viră capul în haina neagră de mătasă a mamei sale și lacrimile-i deteră eară navală printre frumoasele-i pleoape cu genele lungi umbritoare. Și mamă-sa o înțeleasă. »Ce-ți fac bobocii, puile?« O întreabă ea, ca să o mângăie trecând la altă temă.

»Imi potențează durerea, mamă dragă. Acel al lui Milu s'a veștezit așa boboc cum era și ieri, ear' a lui Geni e plin de viață. Ah! pentru-ce nu l'am destinat pe celalalt lui Milu. Sau cel puțin de s'ar fi veștezit al meu, dar' și acela trăește. Mamă dragă, să vezi tulpina Lenuței, e îmbrăcată în doliu. Toți bobocii sunt plecați în jos și au o culoare galbenă mai tristă decât vëlul negru. Sărmana Lenuța, nu i-a rămas timp nici să mă cheme cu ea. Dar' eu mă duc și neche-

mată. Mă voiu ruga la D-zeu, ca astă noapte cel puțin în vis să o vîd, să o sîrut, să-i spun că să mă aștepte mâne... mâne. Acum noapte bună, mamă dragă, noapte bună.«

»Somn dulce, puico«, îi răspunsă mamă-sa cu duioșie, »fie-ți îngerii aproape!«

»Vai mie dacă o fi să o pierd și pe Mărioara; m'ași stinge și eu.«

Trecu o noapte fără somn. Pe Mărioara o frământau gândurile neîncetate. În negrul nopții îi apăreau fețele lor rînd pe rînd zimbînd și îndestulite. Ea nu-și putea da seamă de îndestulirea lor. Unde era simpatia, care-i făcea să simțască totdeauna aceeași? Ea nu putea fi îndestulită în nefericirea ei.

Când să făcu ziua i-să închisera pleoapele grele de lacrimi.

Dar' când să trezi să simți și mai slabă. Nu mai putu părăsi patul. De-abia după sfințitul soarelui să putu duce cu mamă-sa de braț, să-și vadă earăși bobocii. S'apropie de tulpină, dar' nici nu-i privi bine și-și ascunse ochii în batistă. Era veștezit și al ei și al lui Geni.

»Vino, mamă dragă, du-mă ear' în pat.«

Cu pas lin, ca cel către mormânt, să ducea acasă. Pornise un vînt rece și picura. Mărioara nu mai zicea nimic.

Un țipet desperat să auzi din gura ei, când observă o epistolă cu margo negru bătută în ușă. Cineva a adus-o și fiindcă ele nu au fost acasă, a cusut-o cu un cuiu în ușă.

Desfăcînd plicul ajunseră la pat. Mărioara să puse pe pat, ear' mamă-sa lângă ea pe un

ȘTIRI POLITICE

Întâlnire de împărați.

La 7 August împăratul Germaniei va sosi la Mainz, unde va ținea o mare revistă militară, însoțit fiind de Țarul Nicolae II. al Rusiei.

Dela Haga.

Conferența de pace dela Haga, după o consfătuire de mai bine de 2 luni și jumătate, fără de nici un rezultat definitiv, e pe sfârșite. Sâmbătă se va întruni pentru cea din urmă dată.

Cea din urmă hotărâre adusă a fost primirea în unanimitate a proiectului privitor la o înțelegere pentru soluținea pacifică a diferendelor internaționale.

Din Belgrad.

În 24 I. c. ministrul de finance Lucasin Petrovici a vizitat pe Pasici și Tașanovici în temniță, propunându-le în numele lui Milan, că dacă vor adresa un manifest, prin care partidul radical să se declare de disolvat, Milan i-ar elibera din temniță.

Arestările nu s'au învoit însă la aceasta, deoarece zic că ei nu sunt vinovați, și astfel așteaptă în liniște judecata ce se va aduce asupra lor.

Vre-o 23 radicali sârbi au publicat o broșură asupra atentatului în contra regelui Milan, în care se protestează contra procedurii autorităților și se fac grave acuze contra lui Milan.

NOUȚĂȚI

Boala Regelui Carol. Un buletin medical din Castelul Peleş (Sinaia) anunță, că M. S. Regele Carol suferă de câteva zile de nevralgie a feței destul de violentă. Deși se constată în prezent o ameliorare simțitoare, totuși Regele are încă trebuință de câteva zile repaus.

Noi funcționari la magistratul orașesc din Orăștie. Ieri a fost alegerea de comptabil și controlor la magistratul din loc. La postul prim a fost ales Moritz Schuler, iar la al doilea Szász Sándor, notar în Bobalna.

Avis! Duminecă în 31 n. l. c. la 11 ore a. m. se vor da în subabonament ziarele casinei române.

Cununie. Dl George C. Inga din București și d-șoara Maria P. Vojev și-au sârbat cununia în 15 Iulie v. a. c. în biserica Sfântului George din Tulcea. — Felicitările noastre.

Schimbarea numelor în Germania. Presa din Germania e scandalizată, că autoritățile publice de acolo au dat permisiune unui Ovreu cu numele Schmul, să-și schimbe nu-

văzut, vream să-mi iau și eu vieța, căci fără el nu'mi era vrednică nimic. Un fior m'a trezit. Mi-am adus aminte de jurământ. Nu voiam să fiu mai slab decât el. M'am dus la tribunal și m'am înștiințat. Am fost legat și dus în aceeași pușcărie, în care era Zeno. În ziua primă l'am sugrumat, ținându-i poza Lenuței înaintea ochilor. Epistola ți-o aduce omul care astăzi a fost eliberat d'aici.

»Acum sunt liniștit. Sunt vrednic să mă întâlnesc ear' cu Lenuța, pe care o am iubit mai mult ca vieța-mi proprie. Mă și grăbesc. Pe când vei ceti epistola, sufletu-mi va fi pe cale cătră ea. Fapta-mi garantează, că o voi afla. Pe Milu iartă-l, că a fost martirul amicitiei sincere.

»Acum adio! La revedere în corul cunoscut al celor iubitori.

Sincerul Geni.

R... 20 Iunie 1899.

Mărioara nu mai putu zice nimic. Isvorul lacrimilor i-a secat, Nu mai plângea. În urmă luă mâna mamă-sa, o sêrută și cu voce tremurândă, care deabea se mai auzia, îngână aceste cuvinte: »Adio, mamă dragă! Mă duc și eu, că și bobocul meu s'a vestezit. Aud bulgării de pământ cum îmi strigă căzând pe lada de scânduri:

Drum... bun... drum... bun...»

d. verus.

»Scopul acestor adunări, zice foaia slovacă, nu este altceva, decât a învăța slovacimea ce poștie să iee față cu alegerile comunale și comitatense din viitor. Adunările începute nu este iertat ca să se întreprună. Continuarea acestei mișcări nu mai este numai o întreprindere de bunăvoie, ci o adevărată datorie sfântă, pe care a o împedeca este un greu păcat. Cine o face aceasta, nu este vrednic de pâinea slovacă și de aerul slovac. Din contră acțiunea începută trebuie lățită și printre marile colonii slovacești de pe Alfvöld. Pe 30 n. l. c. sunt conchemate încă două adunări populare.

Al cui e pământul
a aceluia și țeara.

Deodată cu închiderea ușilor parlamentului, pe timpul vacanțelor, a cam încetat și politica de partide.

Astfel au timp îndeajuns compatrioții nostri maghiari, ca să-și arunce privirile și asupra mersului economic din țeară.

»Bud. Hirlap« dela 23 n. l. c. sub titlul de mai sus, ocupându-se cu starea economiei la poporul maghiar, din părțile Sătmarului, Orăștii-mari, Aradului și Timișoarei până la Buziaș, atrage atenția guvernului asupra acestei stări, și zice, că ea dă foarte mult înapoi, deoarece Ungurii nu sunt în masă compactă, ci trăiesc împrăștiati printre Români. Acolo, zice foaia numită, proprietățile Maghiarilor trec pe mâna Românilor și a Sașilor. Bâncile cele mai mari săsești cumpără pământuri pe seama coloniștilor germani, ca în chipul acesta să le întărească poziția etnică. Că băncile românești, cari se sporesc ca ciupercile, venează după câștigarea proprietăților maghiare, este lucru cunoscut.

Politica economică a poporului român e cu mult mai primejdioasă ca a Sașilor. Aceasta nu și-a propus întărirea etnică a poporului, deoarece ea și așa este cea mai tare, ci înființarea unei clase de mijloc a proprietarilor, ca aceasta să iee apoi conducerea politică din mâinile unghurimii ajunsă la sapă de lemn. Dacă aceasta se va ajunge, atunci terenul acesta va fi pierdut pentru unghurime nu numai etnicește, dar și politicește.

Și pentru-ca să scape unghurimea de acest rău, foaia maghiară zice, că statul ar trebui ca să adune capitalul necesar, pentru înființarea unei bănci coloniale, care să cumpere apoi averile unghurești ajunse la — dobă, și să le împartă coloniștilor maghiari.

Acesta, crede foaia numită, e unicul mod, prin care ar putea scăpa unghurimea de perire.

Nu-i vorbă, statul de sigur că-i va da ascultare, deoarece-când e vorbă de Maghiari, toate le poate împlini, căci dispune de fonduri destule, adunate din sudoarea nemaghiarilor.

scaun s'asculte. O rază de bucurie! Mamă! Geni îmi scrie. Uite și subscrierea. Poate ne scrie, că nu e vinovat și că în curând ne vine eară. »Cetește, puico, să aud«, zice mamă-sa plină de bucurie că-și vèzù odorul schimbat, și ea cetește cu vocea tremurândă:

»Inger dulce! Soră bună!»

»Nu te supăra, drăguță, că-ți scriu fără-ca să am permisiunea mamei tale. Epistola-mi cea dintâi e cea din urmă. Îți împărtășesc numai cu bucurie nespum de mare, că mi-am ținut jurământul din 3 Ianuarie: M'am răsbunat. Dar' îmi pare rău de fratele Milu, că a voit să fie și el jertfa răsbunării.»

»Zeno era în pușcărie. Nu ne puteam apropia de el. În urmă am aflat un mod, dar' necinstit, și eu nu mă puteam hotărî să-l primesc de bun. Era acela, ca să omor pe cineva, ca să pot ajunge în pușcăria lui Zeno. Milu nu m'a lăsat să fiu asasin, și mi-a promis, că va afla altă cale. În noaptea de 18 Iunie am durmit amândoi într'o chilie. A aflat un mod cu mult mai rău de cât al meu. S'a si—nu—cis.....»

Un țipet și Mărioara scăpă scrisoarea din mână. Ferbea durerea în inimă și aci a isbucnit.

Intr'un târziu își deschise earăși ochii și-i fînti spre mamă-sa punându-și mâinile ca spre rugăciune. Înțeleasă, că vrea să-i cetească mai departe:

»S'a sinucis, știind, cu siguranță că eu voi fi privit de ucigaș. Dimineața când l'am

mele în »Steinhardt«. Un însemnat ziar scrie cu această ocazie următoarele: »La noi, în Germania, se pune preț pe numele moștenit dela părinți; e o bună moștenire, nu numai la aristocrați, cum e în întreaga lume civilizată, ci și la burghezimea germană. Întrebăm deci: cum vine un funcționar de stat să încorporeze pe ori-ce venetic la familia unui bun cetățean german? căci schimbarea de nume această însemnată o are. Aceasta e o volnicie față de sentimentul german, fie că corăspunde trebuințelor filosemite sau antisemite. Astfel de lucruri pot fi permise numai în Ungaria, sau în alte țeri cu comerț de curse de șoareci, dar' nu într'un stat civilizat!»

† Dumitru Stăncescu, zelosul cultivator al literaturii populare, a încetat din viață la Axen-Fels, în Elveția. A fost abia de 30 de ani.

Dintre lucrările regretatului scriitor amintim următoarele: Basmă, Alte basme, Snoave, glume și povești, Basmă și snoave noi, La gura sobei, Cîrmepe. A tradus: Economia politică de Crose, Denisa de Alex. Dumas fiul și Fransillon de același. Împreună cu librarul Müller a înființat „Biblioteca pentru toți“ și în ultimul timp diregea revista populară: »Revista pentru toți.«

S'a gătat cu pălmuirea. Comandantul corpului de armată din Timișoara, general-majorul Ludovic Schivitzser, a adresat corpului seu oficeresc un ordin, prin care interzice strict pălmuirea soldaților, și ordonă totodată ca aceasta să fie cu rigoare observată și din partea suboficerilor. În ordinul dat comandantul spune, că în spitalele militare se află foarte mulți feciori surzi, cari au declarat că și-au pierdut auzul în urma palmelor ce le-au primit dela mări mari. Medicii cercetând lucrul, au aflat, că într'adevăr așa stă lucrul.

Tinerimea română din Hațeg arangiază Duminecă în 30 Iulie n. a. c., din incidentul adunării »Despărțământului Hațeg« al »Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român«, o petrecere cu dans în sala otelului »Forster« Venitul curat este destinat augmentării bibliotecii despărțământului.

Străini la universitățile germane. În cursul acestei veri au fost înscrși la universitățile germane 2284 străini față de 2379 din iarna aceasta și 2269 în vara trecută. Dintre acestia studiază 523 filosofia, filologia și istoria, 480 matematica sau științele naturale, 477 medicina, 299 dreptul, 150 agricultura, 135 silvicultura, 150 teologia, 16 dentistica, 15 farmacia, 1857 vin din țările Europei, 427 din celelalte continente. Intre cei dintâi sunt 584 Ruși, 447 Austriaci, 269 Elvețieni, 140 Englezi, 69 Bulgari, 50 Olandezi, 41 Francezi, 39 Sârbi, 37 Italieni, 33 Turci, 32 Români, 31 Suedieni, și Norvegieni, 24 din Luxemburg, 23 Greci, 19 Belgieni, câte 3 Danezi, Muntenegreni și Spanioli. Dintre ceilalți sunt: 300 din America, 101 din Asia (cea mai mare parte din Japonia) 21 din Africa și 5 din Australia. Numărul cel mai mare al acestor străini se află în Berlin și adică 655, Lipsca 322, Heidelberg 205, München 196, etc.

Cununie. Dl Ludovic Giurca și d-șoara Marița Tenase își vor sârbta cununia, Duminecă în 18/30 Iulie 1899 la 4 ore d. a. în biserica gr-or. din Totoiu. — Dorim fericire!

Concert împreună cu dans se va arangia în 18/30 Iulie a. c. în »hotelul cel mare« din M. Iliu cu ocaziunea adunării despărțământului al VIII. al »Asociațiunii«, cu binevoitorul concurs al dlui G. Șorban, conservatorist în Viena și a tinerimii studioase r. din Dobra și jur. Venitul curat e destinat în favorul bisericii rom gr-or. din loc. Damele sunt rugate a veni în toalete simple.

Dni inspectorii domeniali Bălăceanu și Munteanu au cumpărat din Ardeal pe seama ministerului de domenii din România 9000 vagoane de fân. Pentru un vagon de fân s'a plătit 700 de lei; în total deci s'a cheltuit 6.300.000 de lei pentru fânul cumpărat din Transilvania, în afară de dobândă, comision și alte cheltueli.

Petrecere teatrală împreună cu dans va arangia tinerimea română din Zam (com. Hunedoarei) Sâmbătă la 24 Iulie (5 Aug. a. c.) în hotelul »Transilvania« din loc sub conducerea dlui Alexandru B. Budea. Venitul curat este destinat spre ajutorarea elevilor sâraci.

Program. I. »Pisica«, comedie într'un act de Teochar Alexi. Persoanele: Toma, bêtren plugar bogat, Filip Moisiu, Iliu, fiia sa Florinca Matinca, Gavrilă, tînăr plugar bogat, Alexe Mura, Leonte, învățător, Nicolae (Lița) Berariu, Necula, plugar, Ionichie Berariu, Baba Safta, Alexandrina Lucaci. II. »Tolba și Stefan Vodă«, monolog de S. M. Florian.

Dl Dr. Weigand. Profesor la universitatea din Leipzig, distins filo-român și filolog, va continua cu cercetările sale filologice asupra limbii române în vara aceasta, de astă-dată în România. Dl Dr. Weigand va călători în luna lui August prin județul Muscel, stabilindu-se pentru câțva timp la Câmpulung. În luna Septembrie va merge în București, pentru a studia dialectul mahalalelor. De astă-dată dl Dr. Weigand a pus de i-s'a construit un car anume, în care să poată și dormi și a cumpărat și doi cai, pentru-ca astfel să poată străbate prin satele și cătunele cele mai departate.

Petrecere de vară arangiază comitetul despărțământului XXXIII. (Turda) al »Asociațiunii«, Duminecă la 6 August n. a. c. în hotelul »Central« de-acolo, din incidentul fînerii adunării generale a »Asociațiunii«. Venitul curat este destinat în folosul înființării bibliotecii populare.

O groaznică nenorocire s'a întemplat zilele trecute în Madrid, capitala Spaniei. Vre-o 25 de copii, cari se aflau în institutul orfanal de-colo, s'au apucat să sape o groapă lângă un perete. De față era și o călugăriță. Dar' n'au ajuns să gate cu săpatul, căci păretele s'a prăbușit, turtind pe cinci dintre copii și pe călugărița.

Visită episcopescă. Sub acest titlu cettim în »Déva és Vidéke«: *Demetriu Radu*, episcop gr-cat. al Lugojului, a sosit în 24 n. l. c. în orașul nostru, însoțit fiind de un canonic, în afaceri bisericești. Episcopul a făcut în decursul zilei mai multe vizite, cari i-au fost apoi reintoarse. Episcopul e cult, prevenitor, om plăcut... Poziția sa ilustră a ocupat-o în cea mai frumoasă parte a etății bărbătești și aceea o împlinește cu zel și cu credință.

Producțiune teatrală-declamatorică se va arangea Duminecă în 18/30 Iulie a. c. în Pavilionul de vară al Hotelului din Oarda-dejos. Venitul curat e destinat în favorul școliei.

Mort de foame. Zilele trecute s'a aflat lângă stațiunea din Csorvás, comit. Bichis, cadavrul unui notar. Din scrisorile aflate la dînsul reiese, că se chiama Miky Árpád. Filsolgăbirul din Orosháza, Ambrus Sándor, a chemat la fața locului o comisie de medici, cari l'au secționat și au constatat că moartea i-a cauzat-o foamea, deoarece stomachul a fost gol de tot. Înainte de asta el a fost notar în Kiszujzálás.

O dramă de familie. Intr'o comună din apropierea Dobrișinului, s'a petrecut o dramă de familie înfloritoare. Un plugar de-acolo se afla la lucrul câmpului cu o fată mașteră a sa, în etate de 16 ani. Fata era vezi Doamne frumusică și drăgălașe, și aceasta a făcut pe mașterul tată să se îndrăgostească în dînsa și să-și declare amor. Fata însă l'a respins. Din această cauză el a luat coasa și i-a înfipt-o în inimă. După aceea s'a dus acasă și s'a aruncat în fântână, de unde l'au scos a doua zi mort. Mama tetei, de părere de rău, a înebunit.

Prețul alimentelor din suta trecută. Un ziar din Sibiu publică o listă militară a prețurilor alimentelor în suta trecută. Titlul documentului din cestiune este: »Victualien Taxa pro mense August 1766«. Lista a fost așternută comandei generale din Sibiu de »Enzenburg Oberstlieutenant« din Năsăud cu datul de 15 August 1766. Precum reiese din această listă, o ferdelă de grâu curat costa 48 cr., de seacă 30, de orz 24, de ovės 15, de cucuruz 34 cr., punctul de păstrăvi se vindea cu 12 cr., de carne de vită cu 1¹/₂, de carne de vițel cu 7, de carne de miel și de berbece cu 2, de carne de porc cu 3, de slănină cu 9, de lumini de sêu 8¹/₂, de unt cu 15, o fele de mazăre costa 4 cr., de linte 4, de fasole 4, de făină mai fină 5, de făină de pâne 3, de sêu 36, de unsoare 24, de vin ardelean 15, de oțet 8, de lapte 3, de smântână 9 cr. Mai departe o găscă se vindea cu 12 cr., o rață 1 cr., o găină 6 cr., 12 ouă o groșiță, o maje de sare 1 fl., un car de fân 2 fl., un stângin de lemne 22 cr. și 16 cr.

Ziarele din toată lumea. Ziarele din lume apar cam în 12 miliarde de exemplare pe an. Hârta ce se întrebunțează pentru confecționarea acestui material de cetit ar putea acoperi peste 2000 de mile pătrate; ea cântărește 781.250 tone, și așezată foaie peste foaie, ar forma o coloană mai înaltă de cât toți munții din lume; dacă se ține socoteală că în mijlociu fiecare exemplar de ziar are o grosime de o jumătate de milimetru, pentru cele 12 miliarde, ar resulta 12.000 de chilometri. Dacă presupunem că pentru cettirea unui ziar se întrebunțează cinci minute și aceasta nu e mult, pentru cettirea celor 12 miliarde ar trebui 100.000 de ani.

Act de recunoștință.

Pătruns de însemnătatea clasei de mijloc (meseriașilor) la noi, distinsul avocat și director al institutului de credit și economii »Ardelean« și desinteresat spriginitor al instituțiilor noastre, dl **Dr. Ioan Mihu** din Orăștie, a ținut să-și arete generositatea față de »Reuniunea sodalilor români din Sibiu«, punând la dispoziția subscrisului comitet diurnele sale congresuale și sinodale în suma de fl. 62.73

Din această sumă s'a adaus: 15 fl. fondului disponibil, ca taxă de membru ajutător pe 3 ani (à 5 fl.); fl. 30.95 la fondul expoziției anuale; fl. 8.97 la fundațiunea Bechnitz, cu menirea de a se cumpăra și distribui între învățăcei și sodali cărți tolositoare; fl. 5.68 la fondul văduvelor și orfanilor meseriașilor români și fl. 2.13 la fondul expoziției jubilar.

Prin aceasta sumă, averea Reuniunii în bani elocați la »Albina«, a ajuns citra de fl. 614.41.

Dee cerul poporului nostru mulți bărbați de generositatea dlui Dr. Mihu, căruia aducându-i tributul recunoștinței membrilor Reuniunii noastre, li dorim dela bunul D-zeu vieață îndelungată spre a avea mulțumirea de a vedea înflorind pretutindena clasa meseriașilor nostri, atât de necesară fiecărei națiuni, ce tinde la bunăstare și înaintare.

Din ședința comitetului »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, ținută la 13 Iulie n. 1899.

Victor Torășianu,
președinte.

Zacharie Aron,
notar substituit.

INTIMPINARE

On. Redacțiune!

În nrul 28 din 10/22 Iulie al »Revistei Orăștiei« un anonim ascuns sub litera »O«, voină a descrie rezultatul petrecerii meseriașilor români din Orăștie, face amintire și de numele meu și mă presentă în public ca pe unul, ce ași fi lucrat resp. îndemnat poporul, să nu participe la numita petrecere.

Ar trebui să-i fiu mulțumitor respectivului corespondent pentru importanța ce-mi dă, arătând ce influență mare exercită eu asupra poporului, când și numai la un semn, sau cuvânt al meu să-i pot înăduși dorul de petrecere și să-l pot influența să abstea dela pornirile sale.

Oare nu s'a cugetat dl corespondent, că voină a mă huli, atribuindu-mi o atare autoritate, mă ridică așa de sus?

Dar, ca nu cumva să amesc din înălțimea autoritativă la care m'a ridicat și pentru restabilirea adevărului, mă vîd îndemnat a declara următoarele:

1. Este un neadever (minciună) obraznică afirmarea, că eu ași fi îndemnat și numai pe un singur om, să nu participe la petrecerea menționată!

2. »Svonul«, pe care se bazează corespondentul, îl declar de născocire rătăcioasă provenit din partea vre-unui speculant fără conștiință, care până nu-mi va dovedi și numai cu un singur cas aserțiunile sale, are să rămână în fața corespondentului și al ceterilor »Revistei« de un inventios murdar.

Dicsi!

Ioan Branga, învățător.

Publicăm această »Intimpinare« și dorim înșiși, ca svonurile ce s'au făcut despre ținuta dlui Branga față de această petrecere să se dovedească de neadeverate. Dar' avem și noi un cuvânt în această chestie. Și anume eată ce: Este știut, că d-sa de mai mulți ani de-afundul este dirigentul corului bisericesc, compus din țerani. Nu este deci nici o »autoritate« și nici o »înălțime ca să amescă«, după-cum zice d-sa, dacă coriștii ar fi dat ascultare îndemnului seu, ca să nu ia parte la petrecere, deoarece, așa se vedă, că discipulii sei se supun întru toate magistrului lor. Dar' eată că cu toate acestea, unul dintr'înșii, poate fără voie, a descoperit planul secret ce s'a făcut, și întrebat fiind, înainte de petrecere, de un membru al comitetului arangiator, de ia și dîn-sul parte sau ba, a răspuns: »Nu știu încă ce va zice dl Branga«. Reiese deci din aceste cuvinte, că dl Branga a vorbit ce-a vorbit cu coriștii d-sale. Nu zicem, că i-a îndemnat să nu iee parte. Dar' — chiar și acel corist, cu numele **Achim Sîmedru**, după-ce se vede că a știut ce zice dl Branga, încă a lipsit dela petrecere.

Atât deocamdată!

O scenă într'un tren englez.

Mă aflam într'un vagon de clasa a doua al unui tren care călătoria de la Londra spre Scoția. În același vagon se aflau doi englezi stând față în față. În timpul călătoriei, conductorul veni să examineze biletele și vîzînd o ladă grea pe canapea, zise unuia din cei doi englezi care stătea lângă ea:

— Fii bun și dă lada jos de pe canapea. Călătorul se făcu că nu aude.

— Nu înțelegi, d-le? Trebuie să iei lada de pe canapea.

— Dar' lasă-mă în pace, răspuse călătorul cu ton de dispreț.

Conductorul se apropia supărat și exclamă:

— Iți mai spun pentru ultima-ora să iei bagajul de pe canapea.

Călătorul, roșu de mânie, strigă:

— Ei, nu-l iau, iacă! Și dacă-mi bați mult capul, voi reclama contra d-tale.

— Vom vedea!

Și conductorul eși.

La stațiunea următoare, trenul se opri pentru trei minute.

Imediat, conductorul se duse și reclamă șeful stațiunii și amândoi veniră în vagonul călătorului cu lada.

— Fii bun, d-le, și ea lada d'acolo, îi zise șeful stațiunii.

— Am spus deja conductorului că nu vreau s'o iau, zise englezul.

— Ei bine, atunci dă-te jos. Nu-ți mai pot permite să-ți urmezi călătoria.

— Ce stai de vorbești! Eu vreau să rămân aci unde mă aflui și să ajung cu trenul acesta în Scoția.

În vremea asta, toți aomenii cari se aflau în stațiune, se grădădiseră pentru a se bucura de această scenă comică.

— Dă-te jos, d-le! strigă șeful stațiunii.

— Nici prin gând nu-mi trece și iau de martori pe toți domnii aceștia de obrăznicia d-tale.

Șeful, infuriat, trimise după polițiști.

În același timp un inspector se grăbi să zică:

— Am întârziat cu șapte minute.

Și întorcându-se spre încăpăținatul călător, adaugă:

— De ce-ți faci toate belelele astea?

— Dar' ce am eu cu lada?

— Cum? Nu e a d-tale?

— De sigur că nu.

— Atunci o fi a d-tale? Întrebă șeful stațiunii pe celalalt englez care stătea mut, nepăsător în fața celui dintâi.

— Da, d-le, răspuse dînsul acum.

La acest răspuns neașteptat, toți asistenții pufniră de ris.

— Dar' de ce n'ai spus mai dinainte? strigă șeful stațiunii.

— Nu m'a întreat nimeni.

Nouă sbucnire de ris.

— Dacă e așa, d-le, ia lada de pe canapea.

— Cu plăcere, d-le.

Și lada fu luată.

— Șesprezece minute de întârziere, zise inspectorul în vreme ce se dădea semnalul de plecare.

Comitetul arangiator.

Mulțumită publică.

Societatea meseriașilor români »a tălparilor și cismarilor din Hațeg« au arangiat a treia zi de Rusalii o petrecere în otelul Co-

roana« din Hațeg, care, mulțumită poporului și inteliginței, a reușit peste așteptare.

La venitul de 108 fl. 10 cr. au contribuit cu suprasolviri P. T. D. Tit Vespasian Gheaja, protopresb., Mihail Bontescu, avocat, Dr. George David, August Streifar, Alexandru Vladone, Samuil Vlădone, Pompei Popescu, Aneta Teodosie, Luter Gustav, Corneliu Popoviciu, Marcu Todose, George Bugner și Nicolau Roșca câte 50 cr. Dl Dr. Aurel Vlad, Victor Bontescu, Ioan Muntean, Ioan Baci și Petru Clecan câte 1 fl. Dl Dr. Gavril Suciu, avocat 2 fl. și Iuliu Duma 10 cr.

Primească deci și pe această cale toți P. T. marinimoși contribuții și sprijinitorii cauzei, din partea societății tălparilor și a cismarilor din Hațeg cele mai sincere și călduroase mulțămiri, pentru frumosul sprigin atăt material cât și moral, ce ni-l-au oferit cu această ocaziune.

Nu putem trece cu vederea a nu exprima mulțămitele noastre proprietarului otelului dlui Ioan Baci pentru favorurile date, precum și călușerilor: vătavului Romul Popesc și colegilor săi: Alexandru Vasii, Nicolae Popesc, Ioan Dobo, Alexandru Zau, George Vasii, Alexandru Milotin... cari au făcut prin fermecătoarele jocuri naționale: Călușerul, Bătuta și Hora Griviții, ca petrecerea să aibă un caracter curat românesc.

Din adunarea generală extraordinară a societății tălparilor și cismașilor români.

Hațeg, la 15 Iulie 1899.

Teodor Făgăraș, președinte.

Constantin Popesc, cassar.

Nicolae Sânzian, notar.

SNOAVE

Un țigan mergea odată pe marginea unei gărle. În urma lui venea un popă.

Ce-i dete prin gând țiganului, să-și bată joc de popă.

— Bună ziua, varicule!

— Ești nebun, țigane? Varic is?

— Doar' ne-i fi Mitropolea?

— Popă's, cioară, nu vezi?

— Ba zeu, popă? Eu unde te vedeam: La cap stufos,

La barbă bărbos,

Credeam, zău,

Că din pușcherie ești scos!

Și-a și tulit-o țiganul...

Un țigan a plecat cu stăpănu-său la tîrg. Peste noapte, la un han, îi zice stăpănu:

— Mă țigane, să mă scoli să nu m'apuce ziua!

Dimineața, când întreabă stăpănu:

— Cum e afară, faraoane?

Îl prinsese o grozavă mirare, când auzi pe țigan:

— E hîntunec, boiarule, și brînză multă!

Pasă-mi-te țiganul era cu capul într'o puțină cu brînză!!!

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Lulu. — Ce dulce ne-a fost întâlnirea, și cât de grea ear' despărțirea, nu pot aicia a-ți descrie, nici este om ca să o știe. Pe urmă când ne-am despărțit, și cătră casă am pornit, părea c'o mare bogăție, atunci mi-se răpise mie. Și cum nu, când în pieptul meu, adânc săpat e chipul tău, pe care n'tăiu când l'am zărit, cu mare foc eu l'am iubit. Puțin însă m'am mîngăiat, când în odaie am intrat, și servitoarea-mi arătasă, buchetele de pe o masă. Sunt toate din flori naturale, culese de mînil tale, cari pare-că-mi spun cu iubire, despre-o vieață n'fericire, acum la ele când privesc, năntea mea eu te zăresc, și inima pare-că-mi spune, că vom purta același nume. m.

POSTA REDACȚIEI.

Dlul **I. C. Ț.** în **D.** Mulțumită pentru cele trimise. Am făcut după dorința D-v. Salutare!

Dlul **N. I.** în **H. Crișior.** Cererea vi-s'a împlinit.

Dlul **I. P.** în **G.** Adresa vi-s'a schimbat. Prețul abonamentului primit. Mulțumită.

Dlul **E. N.** în **Znaim.** Cartea postală am primit-o și am dispus ca să se facă întocmai.

Bibliografie.

»Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune« de **Alfred Kormos.** Traducere de **Constantin Popp,** funcționar la centrala institutului de credit și de economii »Albina«. Sibiu, tiparul tipografiei archidieceșane 1899. Această carte este foarte folositoare pentru cei-ce se interesează de băncile noastre și mai ales pentru membrii din direcțiune, pentru cari este destinată în special. Prețul unui ex 1 fl. 50 cr. plus 10 cr. porto. Se poate cere și dela traducător din Sibiu.

»Anuarul XXXV.« al gimnasului mare public român de religiuinea gr.-or. din Brașov, al școalei reale și al școalelor centrale primare pe al 49-lea an școlar: 1898—99. Publicat de **Virgil Onițiu,** directorul școalelor

medii. Un volum de 180 pagini mari. Hârtie fină și tipar curat și ceteț. Anuarul e bine redactat și are un cuprins foarte bogat. Cuprinde într'însul conferențele pedagogice ale corpului profesoral, vrednice de a fi cetite de toți aceia, cari se ocupă cu pedagogia. După aceea urmează portretul regretatului **Dr. Vasile Glodariu** cu descrierea autobiografiei aceluia. Un raport foarte detaliat al înființării mesei studenților și pe urmă date școlare.

»Priveag«. Nori de fum — Hașis — Murmur de isvoare — de **Ioan Iosif Scoepul** redactor la foaia umoristică »Vulturul« este titlul unei broșuri apărută de curînd în Oradea-mare. Prețul 75 cr. plus 5 cr. porto. Are o extindere de 84 pagini. Tiparul este curat și ceteț. Editura autorului. Doritorii a o avea se pot adresa și la librăria **H. Graef** în Orăștie. Broșura cuprinde mai ales aducerile aminte din vieața de student a autorului. E scrisă cu mult umor. O recomandăm cu căldură cetitorilor nostri.

A apărut: »Marșul studenților« din Brașov pentru pian, de **Justin Cl. Fuga.** Se poate procura dela librăria **Ciurcu** din Brașov ori dela autor (**I. Cl. Juga, Gherla**) cu prețul de 50 cr. plus 3 cr. porto postal. Studenții din Brașov îl pot căpeta cu prețul de jumătate dacă se adresează direct la autor.

Pentru redacție responsabili: **Petru P. Barițiu.**

Szám 628—1899 vh. (558) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDET MÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1899. évi 624. 1657. 1654 számú végzése következtében Brooser Vorschus Verein javára Batuk Ion s tsai ellen 709. 708 és 609 irt s jár. erejéig 1899. évi III. hó 25. foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1869 frtra becsült szarvasmarhák s egyéb házi tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiróság V. 188/4 1899. sz. végzése folytán a fenti tőkékövetelések ezek 1897. évi április hó 23. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 143 frt 78 kr. bíróság már megállapított költségek erejéig Russon adosok házánál leendő eszközésére 1899. évi augusztus hó 2-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegzésel hivatnak meg, hogy az értett ingóság az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eltoznak adatni.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Hátszegen, 1899. évi VI. hó 28-án.

Caus Gyula, kir. bírósági végrehajtó.

Am onoare a aduce la cunoștința on. public, că am luat în arîndă noul

»Hotel Central«

și cu **1 August st. n. a. o.** îl voi deschide irevocabil.

Hotelul constă din **15 odăi, sală de prînzit, cafenea elegantă,** dimpreună cu mai multe încăperi, cari sunt arangiate corîspunzător timpului modern.

După praxa de mai mulți ani și renumele bun ce mi-l-am câștigat până de present, pot să asigur pe on. public, că-l voi servi prompt cu cele mai bune mîncări și beuturi.

Îl asigur totodată, că atăt pentru odăi, cât și pentru mîncări și beuturi sunt satorite prețurile cele mai moderate.

Pentru ducerea și aducerea oaspeților dela gară, stau totdeauna la dispoziție omnibuse și trăsuri.

Cerînd spriginul on. public, semnez cu toată stima

Ioan Melitschka.

(559) 1—3